

Amsterdam, 17 februari 2024

Beste Dokter Jacobs,

Vanuit de toekomst schrijf ik, Lize Korpershoek, u deze brief. Ik doe dat vanuit een Amsterdam met een vrouw als burgemeester. Ik doe dit vanuit een Amsterdam waar ik als twintiger een abortus liet uitvoeren omdat ik mentaal en financieel er nog niet klaar voor was iemands moeder te zijn. Ik doe dit vanuit een Amsterdam waar ik als afgestudeerde en ongehuwde dertiger een huis kocht om alleen in te wonen. Dingen die nu doodnormaal zijn. Maar in uw tijd ongehoord.

Vandaag de dag is het zo'n 145 jaar terug dat u als eerste vrouw in de Nederlandse geschiedenis een studie afrondde en promoveerde. Het is zo'n 142 jaar terug dat u als Amsterdamse huisarts het pessarium in Nederland introduceerde en daarmee, hoofdzakelijk, arme vrouwen en sekswerkers voor het eerst zelfbeschikking gaf over reproductie. En het is zo'n 105 jaar terug dat vrouwen in Nederland kiesrecht kregen en dat hebben we hoofdzakelijk aan u te danken.

Ik bewonder u omdat u in een tijd waarin niemand zich druk leek te maken over de ondergestelde plek van de vrouw in de maatschappij, u vond dat het anders moest; dat gelijkwaardige behandeling iets was om na te streven i.p.v. het gebrek ervan te accepteren. Ik bewonder u ondanks pesterijen tijdens uw studie, boze brieven van collega huisartsen (die stiekem hartstikke nieuwsgierig waren naar het pessarium als ze u één-op-één spraken) en een systeem dat constant tegenwerkte bleef doen wat u deed.

Maar 100 jaar na uw overlijden zijn we helaas er nog lang niet. Burgemeester Halsema krijgt regelmatig misogynie opmerkingen naar haar hoofd gesmeten, toenik voor m'n koophuis tekende stond de koper als 'hij' omschreven in het koopcontract ("Sorry mevrouw dat is nou eenmaal zo!") en abortus is nog altijd opgenomen in het wetboek van Strafrecht.

Daarom gaat het strijden door in uw toekomst. Daar waar u begon met de rechten van rijke, witte vrouwen, strijden wij niet alleen voor de rechten van vrouwen, maar ook die van non-binaire personen, we blokkeren snelwegen voor een beter klimaat, we bezetten stations om in opstand te komen tegen het uitmoorden van een volk in een ander continent, we gaan de straat op omdat we het niet eens zijn met het huidige woonbeleid en we zetten rode hakken op de Dam om aandacht te vragen voor femicide. We strijden omdat u liet zien dat strijden verschil maakt, dat volhouden loont.

Dank daarvoor.

Met Vriendelijke Groet

Lize Korpershoek